

VIENNA ACOUSTIC BEETHOVEN CONCERT GRAND SE

- Type: 3-veis bassrefleks
- Diskant: 1" silkedome
- Mellomtone: 6" X3P
- Bass: 3 x 7" XPP
- Frekvensområde: 28 Hz - 22 kHz
- Følsomhet: 91 dB (1W/1m)
- Impedans: 4 Ohm
- Utførelse: Cherry, Premium Rosewood, Piano Black, Piano White
- Mål: 114 x 29 x 40 cm med sokkel (H x B x D)
- Vekt: 32 kg
- Pris: 58.990 kr / par
- Web: interconnect.no

Forbedret klassiker

Viennas klassiske Beethoven-høytalere er finpusset med nye høytalerelementer og teknikk, som har gjort en allerede glimrende høytalere enda bedre. Men også dyrere.

LYD & BILDE MENER

+ En stuevennlig og kompakt high-end høytalere med suverene allround musikegenskaper. Avslappet spillestil kombinert med rå dynamikk og kjellerdyt bass gjør dette til en høytalere mange vil elske.

- Kan bli litt sivilisert på enkelte typer musikk, og har ikke helt den samme opplysningen i toppen som høytalere med båndelementer eller superdiskanter.

Jeg husker godt mitt første møte med Vienna Acoustics, under et high-end show i Chicago for mer enn 15 år siden. Det var datidens toppmodell, Mahler som fikk synge ut i full vigør med et potent forsterkeri fra Audio Research bak spakene. Aldri i mitt liv hadde jeg hørt en bedre mellomtone. Sangstemmen kom ikke ut av høytalerne, den var der. I rommet. Oppstått som fra intet. Ikke hul, ikke spiss, ikke monitoraktig. Å beskrive lydens karakter var nærmest umulig, for det låt bare helt naturlig. Denne lydopplevelsen satte for alltid spor i undertegnede, som en slags målestokk på realistisk lyd. Flere gode lydopplevelser har kommet og gått, men møtet med Mahler glemmer jeg aldri.

Spol fremover til nåtiden, og nok en gang og sitter jeg i godstolen foran et høytalerepar fra Wiens fremste høytalerekonstruktør. Denne gangen er det reinkarnasjonen av Beethoven som spiller. Nærmere bestemt den nye utgaven med det lange navnet Concert Grand Symphony Edition. Som om

parallellen til klassiske komponister ikke var tydelig nok fra før!

FORBEDRET KLASIKKER

If it ain't broken, don't fix it, heter det i en gylden regel. Det er et motto de ser ut til å følge til punkt og prikke hos Vienna Acoustics. Den østerrikske produsenten er kjent for solid håndverk, lekker finish og fremfor alt fortreffelig lyd kvalitet. Samt rikelig med tålmodighet i utviklingen av nye modeller.

Konstruktør Peter Gansterer er ikke av den typen produsenter som skviser ut et dusin høytalere modeller i året bare for å lansere en ny "improved" mark II utgave to år senere. Han liker å ta seg god tid før han blir fornøyd med skaperverket, men da låter det så til de grader helstøpt, at det gjerne tar ti år eller mer å forbedre konstruksjonen i nevneverdig grad.

Du har sikkert opplevd det - høytaleren med imponatorfaktoren du falt for, men senere gikk lei da du opplevde baksidene. Høytalere er litt som forelskelsen på den måten. Noen blir man umiddelbart tiltrukket av, bare for å gå lei kort tid etter. Andre tar lengre tid å bli kjent med, men gir glede i årevis. Vienna-høytalerne pleier å vare lenge etter min erfaring, fordi de stadig byr på nye musikalske inntrykk.

SYMPHONY EDITION

Når Vienna en sjelden gang slipper noe nytt, pleier det å dreie seg om en oppfriskning av gamle kunster snarere enn en komplett redesign fra bunnen av. Slik er det også denne gang, i alle fall tilsynelatende. Høytalerne er nesten prikk like sine forgjengere i utseende, men har fått en rekke forandringer der det virkelig teller, med nye elementer, nytt delefilter og ny sokkel. Diskanten er en kostbar Scan Speak med høyeffektiv Neodymium magnet. Bass-systemet består av 3 x 7" gjennom-siktige Spidercone basser. Vienna Acoustics nevner

også kritisk utvalgte delefilterkomponenter som del av forbedringene. Kabinettet er likt som på forgjengeren, med unntak av noen små justeringer og nye bassrefleksporter. Det har en ekstremt tykk frontbaffle og er kledd i utsøkt trefiner eller pianolakk, og står på en aluminiumsokkel med kraftige justerbare spikes. Høytalerelementene er som alle andre VA høytalere, kun singelwire.

Bygge kvaliteten er det ikke mange som kan matche. Det er absolutt null giv i kabinettvegene, som gjør vondt å banke på. Sammen med den kraftige sokkelen med spikes som forankrer høytaleren til underlaget, blir det hele til et presist instrument. Testeksemplaret vårt var i en silkematt kirsebærfinish, men Vienna leverer også høyglanslakkering for noen kroner ekstra. Personlig har jeg en forkjærlighet for den hvite high gloss utgaven. Den hvite lakken og de mørke, men gjennom-siktige membranene skaper en herlig kontrast.

Beethoven er de største høytalerne i Concert Grand SE serien, men ikke vulgært store på noen måte. Jeg er fristet til å kalle dem stuevennlige, for ved siden av de digre Piegene vi også har til test blir de som smågutter å regne. Men utseendet forteller ikke alt om det lydmessige potensialet. Disse høytalerne smeller til når det kreves, og går kjellerdypt i bassen. Undervurderer du dem, kan du fort få deg en på tygga!

LYDKVALITET

Viennas konstruktør Peter Gansterer har en evne til å lage høytalere som låter ekstremt ekte. Beethoven har definitivt disse egen-skapene den også. Det er som om musikken slipper fri fra høytalerne og fyller hele rommet. Mye av renheten skyldes sikkert fravær av farging fra det meget solide kabinettet, og ikke minst de lette, raske XPP "Spidercone" elementene Vienna har utviklet. Men mest av alt er det nok et resultat av mange, mange

De elegante X3P Spidercone elementene med forsterkende ribber er Viennas egen design. Foto: Vienna Acoustics

timer med lydmessig finpuss og et øre for musikk. Vi koblet opp Beethoven i testrommet sammen med Parasounds glimrende integrerte forsterker med innebygd DAC. Etter lengre tids innspilling fikk de bryne seg på Gustav Holsts Planetene. Et klassisk verk som kan sjokkere selv beinharde heavy metal fans med sine kraftige fanfarer. I den andre enden byr den også på små, sarte passasjer man knapt kan høre på vanlig lyttenivåer. Her skiller man fort lett mellom kapable og mindre kapable høyttalere. Men Vienna Acoustics takler alle partiene uten problemer, og får frem små klangfarger, toner og undertoner jeg ikke har vært klar over tidligere. Ulempen med krystallklare, avslørende høyttalere er at de ofte fremkaller lyttetretthet etter en liten stund. Slike problemer har ikke Beethoven. De gjengir en overflod av detaljer, uten at det føles som de prøver særlig hardt i det hele tatt.

Diskanten er silkemyk og avslappet. Den er verken for spiss eller ”døll”, og har en sømløs overgang ned til mellomtonen. De to frekvensområdene føles som ett. Noen vil muligens savne enda mer luft og ”zing” i overtonene, lik dem man kan oppleve fra høyttalere med båndelementer a la det Elac eller Piega leverer. Beethovens storebror Imperial Grand fra Liszt-serien, er utstyrt med en ekstra superdiskant som nok bidrar til litt ekstra luftighet i toppen. Når det er sagt, liker jeg diskanten veldig godt, og gjengivelsen av klang og romfølelse er glimrende. Det er faktisk en av høyttalernes store styrker: De har en spesiell evne til å forsvinne, der man snarere lytter til hvordan musikken utfolder seg i rommet, enn hvordan de låter ut av høyttalerne.

En av fordelene med en toppmodell som Beethoven, er at man også får skikkelig bass så det monner. Beethoven er i utgangspunktet godt bestykket med tre 7” basselementer i romslig kabinett. En konfigurasjon som kan minne mye om den fra PSB Imagine T3, men

her er elementene montert tettere sammen og annerledes konfigurert (de to nederste basselementene spiller dypbass, mens det øverste danner overgangen til mellomtonen). Bassen er superstram og distinkt, uten kunstige pukler. Veldig kontrollert og behersket, og aldri med mer bass enn det skal være. Men når det virkelig gjelder, trykker de til så du knapt vil tro det. Bassen går imponerende dypt, og dype organ- og synthtoner får veggene i testrommet vårt til å dirre. Selv Piega-høyttalerne med sine store kabinetter og større basselementer, havner litt i forlegenhet opp mot Viennas dypbassegenskaper.

KONKLUSJON

Jeg kunne sikkert skrevet mye mer om Vienna-høyttalerne, men har egentlig lite mer å tilføye annet enn at det gode ryktet er velfortjent. Selv etter ti år er Beethoven fortsatt en målestokk for musikalitet, og i finpusset Symphony Edition er de bedre enn noen gang. Selv om grunnkonstruksjonen begynner å dra på årene står de seg lett mot langt ”nyere” og mer eksotiske konstruksjoner.

Prisen har riktignok gått opp siden forrige gang (mest av alt på grunn av inflasjon og valutakurser). Det gjør at Beethoven må tåle konkurranse med mange andre fantastiske høyttalere, som også bør høres før man tar frem lommeboka. Likevel er Beethoven definitivt en høyttaler i ”løp og hør” klassen som bør stå på listen over fremtidige, langvarige høyttalerforhold. Jeg vurderer en telefon til importøren angående den hvitlakkerte utgaven...

LYDKVALITET.....	★★★★★★
FUNKSJONALITET.....	★★★★★★
BRUKERVENNLIGHET.....	★★★★★★
KVALITETSINNTRYKK.....	★★★★★★
SAMLET VURDERING.....	★★★★★★